



איכתבים לציפי

קשיחות עליזה

„במעבר ישנה אימרה הטור ענת שקצין בצה"ל יודע לעשות כל דבר יותר טוב, למעט שלושה דברים: לשותות, לנהוג ו...לדפוק. באשר לשני הסעיפים הראשונים אני מכחיש נמר רצות, ובקשר לאחרון... נעזוב את זה.“ נאום הגבר (3/64). כשאני מנסה להעלות על הדעת את מה יש בי, זה הולך לי קשה. אבל בכל זאת: כנות (מחרידה ממש), קשיחות המתחלפת לעיתים בעליונות, חוש המור ברוא, ציניות ועוד הרבה תכונות שמפאת חוסר היכשרון לסגנון נתעלם מהם. מה שאני מקווה למצוא זה, בקווים כלליים, אחת עם ראש פתוח ובעלת צורה נאותה שלא תזכיר לי את אותו המראה הניבט מהעיניים שבמדור ערי פדים באנציקלופדיה תרבות או מיכלל.

הכותב הוא סגן-מישנה צעיר בצה"ל, מכוונה ג'ינג'י ומעוניין בבנות 21 פלוס מינוס שישה מחזוריים. הוא מעדיף שתהיינה ממרכז הארץ.

סיפור לי על איש אחד, ש' ידע מראש בדיוק את יום מותו ואפילו את השעה המדויקת בה ימות.

סידור כללי

(4/64) מבטיחה להיות מעניינת, למרות שהיא מדברת בי חידות ובקיצור. הנה היא: „גרופה מסודרת, מחפשת גבר לא מסודר, כדי שתוכל לסדר אותו, כפי שסידרו אותה. אפי שרי מסודר שאהב להסתדר בחיים. מי מוכן?“

אכזבה מהחיים

מיכתב האהבה של (5/64) היה מופנה אלי, אישית. „ציפי היקרה“, הוא כתב לי, „לפי התמונה את נראית יפה. לכן אני מעוניין להכיר אותך. אני בן 23 ומאוכזב מהחיים. נחמד מאד, טיפס מאד וטוב מאד. לכן תכירי אותי או ש' תתני לי את פרס השבוע.“ ואל זה היתה מלווה תמונה של זוג אוהבים על רקע שמש שורקת בתוך לב אדום. ורק מכיוון שבשלב זה אני תפוסה, אני מעמידה אותו לרשותי, בנות, אם יש לכם אמביציה להוכיח למישהו שלא צריך להתאכזב כל כך מהחיים כשאתה רק בן 24. ואפילו אם אתה בן המיעוט הערבי מטירה.

בלי גרם של סיפוק

הוא התלבט רבות ולבטוף החליט לטובתי. כמו כלום. ה' (6/64) הזה. „אני גרוש ומוכן להתפס פעם שנייה. דק גיון רה. מרכיב משקפיים. בעל מקי

זהו. רק התבהרו קצת הי' שמיים והטמפרטורות עלו, וכל עלמות-החמד שהיה להן קר בחורף, אינן נזקקות עוד לחיי מום. כולן מצאו כנראה חתנים ושירותי הטובים. הניתנים חיי נס-לכל-דורש, נראים להן מיוחרים.

לעומת זאת הגברים, הם תקועים העונה חזק במלכות. זהו על כל פנים הרושם שאני מקבלת מערימת המיכר תבים שהצטברה על שולחני השבוע. כמעט ולא מצאתי שם אפילו מיכתב של נקבה אחת לרפואה. כל המזמות נחתו הי' שבוע על המין החזק וזאת הסיבה לכך שאולי הוא לא ייראה לכם מאוון הפעם. אבל זה מה שיש. כך שגם אלה, המחפשים רק נשים במדור זה, יצטרכו להסתפק הפעם בגברים. מי יודע, אולי זה ימצא חן בעיניהם! *

סבלנות ואינטליגנציה

הצרה הראשונה היא זו של (1/64).

„אני בצרה!“ הוא זועק אלי. „אני מחפש מישהי שאוכל לאהוב, לחבק ולהתחלק עימה בכל. ואני תחשבי כי קל למצוא כזו — הוא מספר לי. „יצירת הקשר אינה מהווה בעייה. אולם בכל המקרים עד כה הוא מתמוסס תוך כדי מיס' פר ימים או שבועות. מאחר ולצורת החיצונית משקל חשוב, הרי אני סטודנט בן 27, גובה 1.80 ס"מ, משקל 72 ק"ג, בעל עיניים ירוקות. בקיצור: הרי פעה נאה מאד. נכויותי די הרבה עם בחורות צעירות ממני, אולי באשמתי. אולי בי' אשמתי. ואולי ההאשמה היא משותפת. אני מבקש ליצור באמצעותך קשר עם נשים בי' גיל 40—25 (ואני מבקש להד' גיש בפירוש כי צעירות יותר לא ייענו) שתהיינה נאות ומעניינות. נשים שיודעו לאהוב, להיות נאהבות ולהינות סתם מהחיים הקצרים והיפים. אני רוצה שיווצר הרושם כי אני מעוניין באובייקט מיני בלבד (ואני בפירוש מעוניין בזה). מעבר לזה אני מעוניין באשה בעלת בגרות-נפשית, שידעת ליצור קשר רגשי עמוק, בעלת אינטליגנציה וסבלנות רבה.“

אם הוא טוען בהתחלה שהוא בצרה, נדמה לי שהוא ידע מה שהוא אומר.

מתנק רוחני

„שלושה בנים, הנמצאים בי' מתנק רוחני, בגילים 15—16, מחפשים בנים ובנות להקמת חברה בעלת רמה אינטלקטואלית — לא סאלונית. באזור תל-אביב. יתקבלו הצעות רציניות בלבד.“

מי שמעוניין שיכתוב לי- (2/64)

מיכתב פרס

קונקורנציה לפו הדב

„ספרי, ספרי להם לגברברי האומה, כי בחדר משגע, שמקירותיו מהדהדים תופיו של גינתר גראס; שמאריחיו זורם מלאן חן ומתקרתו מצי- צים לוציפרים משעשעים; שמחלונותיו מזמר מתי כספי על בלונים ואלופי-מישנה במילואים; ממדפיו מציץ מר קסטנר בעיניים צוחקות — שם, שם בעמקי החדר, על שטיח כיפי שרועה לה ערמו- נית... ומצפה לו... לזה שיוכל סוף-סוף להיות קונקורנציה לפו.“

(8/64) ביקשה, אז אני מספרת. נכון שבי- נתיים היא בבאר-שבע, אבל היא מציינת ש,הם בטח יודעים ששהותי בעיר האיחסית הזו היא זמנית... הלא — כן?“

ואני לא צריכה להסביר לכם למה מגיע לה פרס השבוע. הלוואי עלי כתיבה כזאת. למה את לא באה לעבוד ב„העולם הזה“?

מכתב פרס השבוע מזכה את שולחןו בשי — חבילת מוצרי-יופי מתנת חברה הקוסמטיקה הדס, בשווי של 200 ל"י. הפרטים נשלחים לזוכים בדואר.

שיך בה — תמצאני, כותבת (7/64). ואם לא הבנת את הי' רמו, הרי מה שהיא מנסה להסי' ביר לך חבוי בשורות הבאות: „אעז ואומר שהגני בת דמות מעורבת של אליווט טיילור (הפנים הנאות וההופעה הכי ללית המעודנת והאצילית) + משהו מציפי שביט (שם פרטי משותף, חדות חיים, רוח צעיר רה ובעיקר כמה קילוגרמים...) + הרבה הרבה מן המקורי המייחד אותי מכל בנות חווה האחרות.“

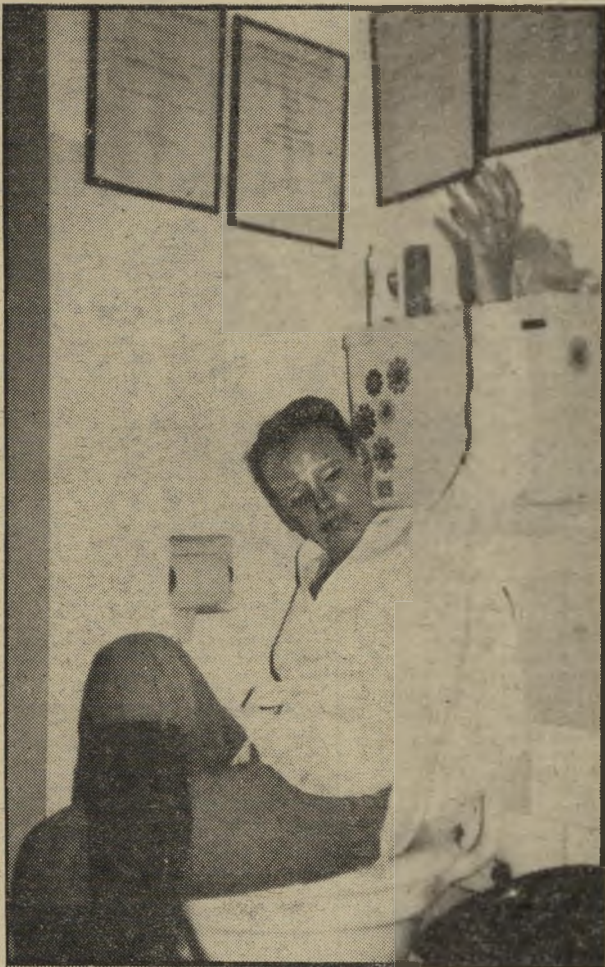
„בת כ"ח שנים, גובהי 1.70 ס"מ והשכלתי אקדמאית עם תעודות. נושאת מטען כבד של בגרות-נפשית, בשלות ופתחיות ופוטנציאל רגשי עצום של חום אנושי ואהבה העצורים והממלאים את ליבי (הרחב) העולה על גדולתי.“

„בקיצור ולעניין: אשה בכל רמ"ח וט"ה, המבקשת קשר עמוק עם החצי השני. אינך חייב לענות דווקא על השם ברטון כדי להתקשר ואני מצדי מבטיחה שלא להקשות עליך באילוף-הסוררת ולא לאכזב, אלא לבוא לקראתך, להעניק ולתת הדדית, כך ש' ההרגשה הנפלאה מכל עבור שנינו תהיה עצם הלהיות בי' יחד.“

מה שאני עוד יכולה להוסיף עליה זה שכתבידה הוא היפה ביותר שראיתי בחיי. וגם זה משהו.

מיכתבים לפרסום בחדר זה

יש לשלוח לפי הכתובת: מיכ' תבים לציפי, ת.ד. 136 תל-אביב. מיכתבים למכותבים בי' מדור יש יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה החיצונית יש לרשום את הכתובת הנ"ל. על המעטפה הפנימית, מבוילת בבול של 50 אגורות, יש לר' שום. בצד ובספרות קטנות, את מיספרו הסיידורי של המכתוב. מיכתבים בכתבי מכוני- לים לא יישלחו לתקופתם.



בסורים, במסביבה שנערכה אצל חיים סלע, הצליחו לתפוס את האלמונית הזאת כשהיא מתעניינת מאד בריפולמות האקדמאיות שהיו תלויות בחדריה-השירות של המארת. בגלל כמות האלמוניות של המצלמים, הם לא הספיקו לוודא אם הדבר שישוּב על האפי' לה הוא תחפישת או אורגינאל. אבל כשהתפכחו ופיתחו את הפולס, הבינו מה החמיצו. בעיקר את הכתובת ועיד כמה שאלות, אם היא, למשל, פנויה. על כל פנים, הסיטואציה לא היתה נוחה לשאלות כאלה. אבל המיסגרת הכללית מבשרת טובות. אז איש את נפשה של האלמונית להזדהות, שתכתוב לי. אני כבר אודיע לה מי הם אלה המחפשים אותה נואשות.

אף אחד לא מכיר את פניך כמוך
חוץ מאתנו - adas

תכשירי יופי לזוכים במדור